Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 998/2003/ES

ze dne 26. května 2003

o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS

(Úř. věst. L 146, 13.6.2003, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Komise (ES) č. 592/2004 ze dne 30. března 2004	L 94	7	31.3.2004
►M2	Rozhodnutí Rady 2004/650/ES ze dne 13. září 2004	L 298	22	23.9.2004
►M3	Nařízení Komise (ES) č. 1994/2004 ze dne 19. listopadu 2004	L 344	17	20.11.2004
►M4	Nařízení Komise (ES) č. 2054/2004 ze dne 29. listopadu 2004	L 355	14	1.12.2004
►M5	Nařízení Komise (ES) č. 425/2005 ze dne 15. března 2005	L 69	3	16.3.2005
►M6	Nařízení Komise (ES) č. 1193/2005 ze dne 25. července 2005	L 194	4	26.7.2005
►M7	Nařízení Komise (ES) č. 18/2006 ze dne 6. ledna 2006	L 4	3	7.1.2006
►M8	Nařízení Komise (ES) č. 590/2006 ze dne 12. dubna 2006	L 104	8	13.4.2006
►M9	Nařízení Komise (ES) č. 1467/2006 ze dne 4. října 2006	L 274	3	5.10.2006
►M10	Nařízení Komise (ES) č. 245/2007 ze dne 8. března 2007	L 73	9	13.3.2007
►M11	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 454/2008 ze dne 21. května 2008	L 145	238	4.6.2008
►M12	Nařízení Komise (ES) č. 1144/2008 ze dne 18. listopadu 2008	L 308	15	19.11.2008
►M13	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009	L 87	109	31.3.2009
►M14	Nařízení Komise (ES) č. 898/2009 ze dne 25. září 2009	L 256	10	29.9.2009
►M15	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 438/2010 ze dne 19. května 2010	L 132	3	29.5.2010
►M16	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1153/2011 ze dne 30. srpna 2011	L 296	13	15.11.2011
►M17	Nařízení Komise (EU) č. 52/2012 ze dne 20. ledna 2012	L 18	1	21.1.2012

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 998/2003/ES

ze dne 26. května 2003

o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 a čl. 152 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([3]) a s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 18. února 2003,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Je nezbytné sladit veterinární podmínky pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu mezi členskými státy a ze třetích zemí a tohoto cíle lze dosáhnout pouze prostřednictvím opatření přijatých na úrovni Společenství.

(2) Toto nařízení se týká přesunů živých zvířat, na které se vztahuje příloha I Smlouvy. Některá jeho ustanovení, zejména ustanovení týkající se vztekliny, mají přímo chránit veřejné zdraví, zatímco jiná se týkají výhradně zdraví zvířat. Vhodným právním základem jsou proto článek 37 a čl. 152 odst. 4 písm. b) Smlouvy.

(3) Během posledních deseti let se situace ve výskytu vztekliny na celém Společenství výrazně zlepšila poté, co byly provedeny programy orálního očkování lišek v regionech postižených epidemií vztekliny lišek, která sužuje severovýchodní Evropu od šedesátých let.

([1]) Úř. věst. C 29 E, 30.1.2001, s. 239 a Úř. věst. C 270 E, 25.9.2001, s. 109.
([2]) Úř. věst. C 116, 20.4.2001, s. 54.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 3. května 2001 (Úř. věst. C 27 E, 31.1.2002, s. 55), společný postoj Rady ze dne 27. června 2002 (Úř. věst. C 275 E, 12.11.2002, s. 42) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 22. října 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. dubna 2003 a rozhodnutí Rady ze dne 25. dubna 2003.

▼B

(4) V důsledku tohoto zlepšení Spojené království a Švédsko zrušily systém šestiměsíční karantény, který po desetiletí používaly, a zavedly náhradní volnější systém, jenž poskytuje rovnocennou míru bezpečnosti. Na přechodné pětileté období by se tedy měl na úrovni Společenství používat zvláštní režim pro přesuny zvířat v zájmovém chovu do uvedených členských států a Komise by měla s přihlédnutím k získaným zkušenostem a k vědeckému stanovisku Evropského úřadu pro bezpečnost potravin včas předložit zprávu doplněnou s vhodnými návrhy. Měl by být rovněž stanoven rychlý postup pro rozhodnutí o dočasném prodloužení uvedeného přechodného režimu, a to zejména pro případ, kdy je na základě vědeckého posouzení získaných zkušeností zapotřebí lhůt delších, než jsou lhůty stávající.

(5) Případy vztekliny pozorované u masožravých zvířat v zájmovém chovu na území Společenství se v současné době týkají zejména zvířat pocházejících ze třetích zemí, kde je městská vzteklina endemická. Veterinární podmínky, které členské státy dosud obecně používaly pro dovoz masožravých zvířat v zájmovém chovu z těchto třetích zemí, by proto měly být přísnější.

(6) Měly by se však stanovit odchylky pro přesuny ze třetích zemí, které z veterinárního hlediska spadají do téhož zeměpisného regionu jako Společenství.

(7) Podle čl. 299 odst. 6 písm. c) Smlouvy a v nařízení Rady (EHS) č. 706/73 ze dne 12. března 1973 o předpisech Společenství vztahujících se na britské Normanské ostrovy a ostrov Man, pokud jde o obchod se zemědělskými produkty ([1]), se veterinární právní předpisy Společenství vztahují na britské Normanské ostrovy a ostrov Man, které tudíž pro účely tohoto nařízení tvoří součást Spojeného království.

(8) Měl by být rovněž vytvořen právní rámec pro veterinární požadavky na neobchodní přesuny druhů, které nejsou vnímavé k vzteklině nebo jsou, pokud jde o vzteklinu a jiné choroby, k nimž jsou druhy zvířat uvedené v příloze I vnímavé, z epidemiologického hlediska bezvýznamné.

(9) Toto nařízení by se mělo používat, aniž je dotčeno nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi ([2]).

(10) V souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([3]) by měla být přijata opatření nezbytná pro provádění tohoto nařízení.

([1]) Úř. věst. L 68, 15.3.1973, s. 1. Nařízení pozměněné nařízením (EHS) č. 1174/86 (Úř. věst. L 107, 24.4.1986, s. 1).
([2]) Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 2476/2001 (Úř. věst. L 334, 18.12.2001, s. 3).
([3]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(11) Stávající veterinární požadavky Společenství a zejména směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS ([1]), se obecně vztahují pouze na obchod. Aby se zamezilo tomu, že budou obchodní přesuny podvodně vydávány za neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu ve smyslu tohoto nařízení, měla by být ustanovení směrnice 92/65/EHS o přesunech zvířat druhů uvedených v částech A a B přílohy I přepracována, aby se zajistilo, že jsou jednotná s pravidly stanovenými v tomto nařízení. Za stejným účelem by měla být stanovena možnost určit nejvyšší počet zvířat, která mohou být ve smyslu tohoto nařízení přesunuta, přičemž při překročení tohoto počtu se použijí pravidla pro obchod.

(12) Opatření tohoto nařízení by měla zajistit dostatečnou míru bezpečnosti, pokud jde o příslušná veterinární rizika. Nepředstavují nadměrné překážky pro přesuny spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, neboť vycházejí ze závěrů skupin odborníků, s nimž byly v této záležitosti vedeny konzultace, a zejména ze zprávy Vědeckého veterinárního výboru ze dne 16. září 1997,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Tímto nařízením se stanoví veterinární podmínky pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a pravidla pro kontroly těchto přesunů.

Článek 2

Toto nařízení se vztahuje na přesuny druhů zvířat v zájmovém chovu uvedených v příloze I mezi členskými státy nebo ze třetích zemí.

Použije se, aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 338/97.

Ustanovení, která jsou založena na jiných úvahách než na úvahách týkajících se veterinárních požadavků a jejichž záměrem je omezit přesun některých druhů nebo plemen zvířat v zájmovém chovu, nejsou tímto nařízením ovlivněna.

([1]) Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Komise (ES) č. 1282/2002 (Úř. věst. L 187, 16.7.2002, s. 3).

▼B

Článek 3

Pro účely tohoto nařízení se:

a) „zvířaty v zájmovém chovu“ rozumějí zvířata druhů uvedených v příloze I, která doprovázejí své majitele nebo fyzickou osobu, jež za tato zvířata během přesunu jménem majitele odpovídá, a která nemají být prodána ani předána jinému majiteli;

b) „pasem“ rozumí jakýkoliv doklad, který umožňuje jasnou identifikaci zvířete v zájmovém chovu, obsahuje údaje umožňující kontrolu statusu zvířete s ohledem na toto nařízením a je vypracován v souladu s druhým pododstavcem článku 17;

c) „přesunem“ rozumí jakýkoli přesun zvířete v zájmovém chovu mezi členskými státy nebo jeho dovoz či opětovný dovoz ze třetí země na území Společenství.

Článek 4

1. Během osmiletého přechodného období, které začne vstupem tohoto nařízení v platnost, se zvířata druhů uvedených v částech A a B přílohy I považují za identifikovaná, pokud mají:

a) zřetelně čitelné tetování; nebo

b) elektronický systém identifikace (rádiový odpovídač, transpodér).

▼M15

V případě uvedeném v písmenu b) prvního pododstavce musí majitel nebo fyzická osoba, jež za zvíře v zájmovém chovu jménem majitele odpovídá, při každé kontrole zajistit zařízení nezbytné na odečítání transpondéru, pokud daný transpondér nesplňuje požadavky stanovené v příloze Ia.

▼B

2. Bez ohledu na formu musí systém identifikace zvířat obsahovat údaje, které umožní zjistit jméno a adresu majitele zvířete.

3. Členské státy, které vyžadují, aby zvířata, jež byla na jejich území dovezena bez karantény, byla identifikována v souladu s prvním pododstavcem odst. 1 písm. b), tak mohou činit během přechodného období.

4. Po uplynutí přechodného období lze pro identifikaci zvířete použít pouze metodu uvedenou v prvním pododstavci odst. 1 písm. b).

KAPITOLA II

Ustanovení pro přesun zvířat mezi členskými státy

Článek 5

1. Aniž jsou dotčeny požadavky stanovené v článku 6, při přesunu musejí zvířata v zájmovém chovu druhů uvedených v částech A a B přílohy I:

a) být identifikována v souladu s článkem 4 a

▼M15

b) být provázena pasem, který vystavil veterinární lékař schválený příslušným orgánem a který potvrzuje, že

i) dotyčné zvíře bylo podle přílohy Ib platně očkováno proti vzteklině,

ii) u dotyčného zvířete byla v případě nutnosti provedena preventivní zdravotní opatření, pokud jde o jiné nákazy.

S cílem zajistit kontrolu jiných nemocí, než je vzteklina, které se mohou šířit při přesunu zvířat v zájmovém chovu, může Komise přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 19b a za podmínek uvedených v článcích 19c a 19d preventivní zdravotní opatření uvedená v písm. b) bodu ii) prvního pododstavce. Tato opatření musí být vědecky odůvodněná a přiměřená riziku šíření těchto nemocí v důsledku přesunu zvířat.

▼B

2. Členské státy mohou povolit přesuny zvířat uvedených v částech A a B přílohy I, která jsou mladší než tři měsíce a nejsou očkována, pokud jsou provázena pasem a od narození pobývala v tomtéž místě, aniž přišla do styku s volně žijícími zvířaty, u nichž je pravděpodobné, že byla vystavena infekci, nebo jsou provázena matkou, na které jsou stále závislá.

Článek 6

▼M15

1. Do 31. prosince 2011 musí být při dovozu zvířat v zájmovém chovu uvedených v části A přílohy I na území Irska, Malty, Švédska a Spojeného království dodrženy tyto požadavky:

— musí být identifikována v souladu s čl. 4 odst. 1 prvním pododstavcem písm. b), pokud členský stát určení do konce přechodného osmiletého období stanoveného v čl. 4 odst. 1 neuznává rovněž identifikaci v souladu s čl. 4 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a), a

▼B

— musejí být provázena pasem, jejž vystavil veterinární lékař jmenovaný příslušným orgánem a který kromě podmínek stanovených v čl. 5 odst. 1 písm. b) potvrzuje, že byl odebraný vzorek ve lhůtách stanovených ve vnitrostátních právních předpisech platných v den uvedený ve druhém pododstavci článku 25 podroben ve schválené laboratoři sérologickému testu prokazujícímu titr ochranné protilátky o hodnotě nejméně 0,5 mezinárodních jednotek na mililitr.

Tento sérologický test prokazující titr ochranné protilátky není třeba opakovat u zvířete, které bylo po tomto testu pravidelně opětovně očkováno v intervalech stanovených v čl. 5 odst. 1, aniž byl přerušen očkovací protokol požadovaný výrobní laboratoří.

Členský stát určení může v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými v den uvedený v druhém pododstavci článku 25 osvobodit přesuny zvířat v zájmovém chovu mezi ►M2 těmito čtyřmi členskými státy ◄ od požadavků na očkování a na testy prokazující titr ochranné protilátky podle prvního pododstavce tohoto odstavce.

▼B

2. Kromě případů, kdy příslušný orgán udělí výjimku, nesmějí být zvířata druhů uvedených v části A přílohy I, která jsou mladší než tři měsíce, převážena před dosažením věku požadovaného pro očkování, a pokud tak stanoví předpisy, aniž byla podrobena testu prokazujícímu titr ochranné protilátky.

3. Evropský parlament a Rada mohou na návrh Komise v souladu se Smlouvou přechodné období stanovené v odstavci 1 prodloužit.

▼M13

Článek 7

Na přesuny zvířat druhů uvedených v části C přílohy I mezi členskými státy nebo z území uvedeného v oddíle 2 části B přílohy II se nevztahují žádné požadavky ohledně vztekliny. Je-li to nezbytné, vypracuje Komise zvláštní požadavky ohledně jiných chorob, včetně případného omezení počtu zvířat. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 24 odst. 4. Vzor osvědčení, jež má tato zvířata provázet, může být vypracován regulativním postupem podle čl. 24 odst. 2.

▼B

KAPITOLA III

Ustanovení pro přesun zvířat ze třetích zemí

Článek 8

1. Zvířata v zájmovém chovu druhů uvedených v částech A a B přílohy I musejí v době přesunu:

a) pokud jsou dovážena ze třetí země uvedené v části B oddíle 2 a v části C přílohy II:

   i) do členského státu, který je uveden v oddíle 1 části B přílohy II, splňovat požadavky čl. 5 odst. 1;

▼M15

   ii) do 31. prosince 2011 do členského státu, který je uveden v části A přílohy II, a to buď přímo, nebo po tranzitu přes území uvedené v části B přílohy II, splňovat požadavky článku 6;

▼B

b) pokud jsou dovážena z jiné třetí země:

   i) do členského státu, který je uveden v oddíle 1 části B přílohy II:

      — být označena prostřednictvím systému identifikace podle článku 4 a

      — podstoupit:

         — očkování proti vzteklině v souladu s požadavky článku 5 a

         — sérologický test prokazující titr ochranné protilátky o hodnotě nejméně 0,5 mezinárodních jednotek na mililitr provedený na vzorku odebraném úředním veterinárním lékařem alespoň třicet dnů po očkování a tři měsíce před přesunem.

▼B

Sérologický test prokazující titr ochranné protilátky není třeba opakovat u zvířete, které bylo opětovně očkováno v intervalech stanovených v čl. 5 odst. 1.

Toto tříměsíční období se nepoužije při opětovném dovozu zvířat v zájmovém chovu, jejichž pas potvrzuje, že byl sérologický test proveden s pozitivním výsledkem dříve, než zvíře opustilo území Společenství;

▼M15

ii) do 31. prosince 2011 do členského státu, který je uveden v části A přílohy II, a to buď přímo, nebo po tranzitu přes území uvedené v části B přílohy II, být umístěna v karanténě, pokud po dovozu do Unie nesplňují požadavky článku 6.

▼B

2. Zvířata v zájmovém chovu musejí být provázena potvrzením, které vystavil úřední veterinární lékař, nebo při opětovném dovozu pasem, který potvrzuje, že byla dodržena ustanovení odstavce 1.

3. Odchylně od předcházejících ustanovení:

a) zvířata v zájmovém chovu, která pocházejí z území uvedených v oddíle 2 části B přílohy II, u kterých bylo postupem podle čl. 24 odst. 2 zjištěno, že používají pravidla přinejmenším rovnocenná pravidlům Společenství uvedeným v této kapitole, podléhají pravidlům stanoveným v kapitole II;

b) přesun zvířat v zájmovém chovu mezi státy San Marino, Vatikán a Itálie, Monako a Francie, Andorra a Francie nebo Španělsko a Norsko a Švédsko může pokračovat za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy platnými v den stanovený ve druhém pododstavci článku 25;

c) postupem podle čl. 24 odst. 2 a v souladu s podmínkami, které budou stanoveny, může být dovoz neočkovaných zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v části A přílohy I mladších tří měsíců ze třetích zemí uvedených v částech B a C přílohy II povolen, pokud to situace ve výskytu vztekliny v dotčené zemi odůvodňuje.

4. Prováděcí pravidla k tomuto článku, a zejména vzor osvědčení se stanoví postupem podle čl. 24 odst. 2.

▼M13

Článek 9

Podmínky pro přesun zvířat druhů uvedených v části C přílohy I ze třetích zemí přijme Komise. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 24 odst. 4. Vzor osvědčení, jež musí přesun zvířat provázet, se vypracuje regulativním postupem podle čl. 24 odst. 2.

▼B

Článek 10

►M13 Komise stanoví seznam třetích zemí stanovený v části C přílohy II. Aby mohla být třetí země do tohoto seznamu zařazena, musí nejprve prokázat svůj status, pokud jde o vzteklinu, a potvrdit, že: ◄

a) podezření na výskyt vztekliny se musí příslušným úřadům oznamovat povinně;

b) účinný systém monitorování funguje alespoň dva roky;

c) struktura a organizace veterinárních útvarů mohou zaručit platnost osvědčení;

d) jsou prováděna všechna regulační opatření na prevenci a kontrolu vztekliny včetně pravidel dovozu;

e) jsou v platnosti nařízení o uvádění očkovacích látek proti vzteklině na trh (seznam schválených očkovacích látek a laboratoří).

▼M13

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 24 odst. 5.

▼B

Článek 11

Členské státy poskytnou veřejnosti jasné a snadno dostupné informace o veterinárních požadavcích na neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu na území Společenství a o podmínkách, za nichž mohou být na toto území dovezena nebo opětovně dovezena. Rovněž zajistí, aby pracovníci v místech vstupu byli o těchto pravidlech plně informováni a aby je byli schopni používat.

Článek 12

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že zvířata v zájmovém chovu, jež jsou dovážena na území Společenství ze třetí země, která není uvedena v oddíle 2 části B přílohy II,

a) budou příslušným orgánem podrobena kontrole dokladů a kontrole totožnosti v místech vstupu na území Společenství, pokud je zvířat v zájmovém chovu nejvýše pět;

b) podléhají požadavkům a kontrolám stanoveným ve směrnici 92/65/EHS, pokud je zvířat v zájmovém chovu více než pět.

Členské státy určí orgán odpovědný za tyto kontroly a neprodleně o něm uvědomí Komisi.

Článek 13

Každý členský stát vypracuje seznam míst vstupu ve smyslu článku 12 a předloží ho ostatním členským státům a Komisi.

▼B

Článek 14

Při jakémkoliv přesunu musejí být majitel nebo fyzická osoba odpovědná za zvíře v zájmovém chovu schopni předložit orgánům odpovědným za kontroly pas nebo osvědčení uvedené čl. 8 odst. 2, kterými se potvrzuje, že zvíře splňuje pro takový přesun požadavky.

▼M15

V případě uvedeném v čl. 4 odst. 1 prvním pododstavci písm. b), kdy daný transpondér nesplňuje požadavky stanovené v příloze Ia, musí majitel nebo fyzická osoba, jež za zvíře v zájmovém chovu jménem majitele odpovídá, při každé kontrole zajistit zařízení nezbytné na odečítání transpondéru.

▼B

Pokud tyto kontroly odhalí, že zvíře nesplňuje požadavky stanovené v tomto nařízení, rozhodne příslušný orgán po konzultaci s úředním veterinárním lékařem, že:

a) zvíře odešle zpět do země původu;

b) zvíře izoluje pod úřední kontrolou na náklady majitele nebo fyzické osoby, která je za něj odpovědná, po dobu nezbytnou pro splnění veterinárních požadavků; nebo

c) jako poslední možnost, zvíře usmrtí bez finanční náhrady, pokud jeho zpětné odeslání nebo izolace v karanténě nejsou možné.

Členské státy zajistí, aby zvířata, jimž nebyl povolen vstup na území Společenství, byla až do opětovného odeslání nebo do jakéhokoliv jiného správního rozhodnutí ustájena pod úřední kontrolou.

KAPITOLA IV

Společná a závěrečná ustanovení

Článek 15

Stanoví-li v případě vztekliny požadavky na přesun sérologický test prokazující titr ochranné protilátky, musí vzorek odebrat úřední veterinární lékař a test musí provést laboratoř schválená v souladu s rozhodnutím Rady 2000/258/ES ze dne 20. března 2000 o určení zvláštního institutu odpovědného za stanovení kritérií nezbytných pro normalizaci sérologických testů pro sledování účinnosti očkovacích látek proti vzteklině ([1]).

▼M15

Článek 16

Do 31. prosince 2011 mohou Finsko, Irsko, Malta, Švédsko a Spojené království, pokud jde o echinokokózu, a Irsko, Malta a Spojené království, pokud jde o klíšťata, podmínit dovoz zvířat v zájmovém chovu na své území splněním zvláštních pravidel platných ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

([1]) Úř. věst. L 79, 30.3.2000, s. 40.

▼B

Článek 17

▼M13

Pro přesun zvířat druhů uvedených v částech A a B přílohy I může Komise přijmout jiné požadavky technické povahy, než jsou požadavky stanovené tímto nařízením. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 24 odst. 4.

▼B

Vzory pasů, jež musejí doprovázet převážená zvířata druhů uvedených v částech A a B přílohy I, se vypracují postupem podle čl. 24 odst. 2.

Článek 18

Použijí se ochranná opatření stanovená směrnicí Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ([1]) a směrnicí Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS ([2]).

Zejména pokud to ospravedlňuje situace ve výskytu vztekliny ve členském státě nebo ve třetí zemi, lze na žádost členského státu nebo z podnětu Komise postupem podle čl. 24 odst. 3 rozhodnout, že zvířata druhů uvedených v částech A a B přílohy I, která pocházejí z takového území, musejí splňovat podmínky stanovené v čl. 8 odst. 1 písm. b).

▼M13

Článek 19

Komise může změnit část C přílohy I a části B a C přílohy II tak, aby se ve Společenství nebo ve třetích zemích zohlednil vývoj situace ve výskytu nákaz, které postihují druhy zvířat, na něž se vztahuje toto nařízení, a to zejména pokud jde o vzteklinu, a aby se pro účely tohoto nařízení v případě potřeby stanovil omezený počet zvířat, která lze převážet. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 24 odst. 4.

▼M15

Článek 19a

1. S cílem zohlednit technický pokrok může Komise přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 19b a za podmínek stanovených v článcích 19c a 19d úpravy technických požadavků na identifikaci uvedených v příloze Ia.

([1]) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/118/EHS (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49).

([2]) Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 96/43/ES (Úř. věst. L 162, 1.7.1996, s. 1).

▼**M15**

2. S cílem zohlednit vědeckotechnický pokrok v oblasti očkování proti vzteklině může Komise přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 19b a za podmínek stanovených v článcích 19c a 19d úpravy technických požadavků na očkování proti vzteklině uvedených v příloze Ib.

3. Komise přijímá tyto akty v přenesené pravomoci v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení.

Článek 19b

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 1 a článku 19a je svěřena Komisi na dobu 5 let od 18. června 2010. Komise předloží zprávu o přenesených pravomocích nejpozději do 6 měsíců od konce tohoto pětiletého období. Přenesení pravomocí se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 19c.

2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v článcích 19c a 19d.

Článek 19c

1. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 1 a článku 19a kdykoliv zrušit.

2. Orgán, který zahájil interní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mělo být zrušeno, a důvody tohoto zrušení.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19d

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení.

Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada v této lhůtě námitky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, bude akt v přenesené pravomoci zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.

▼M15

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o svém rozhodnutí námitky nevyslovit.

3. Pokud Evropský parlament nebo Rada vysloví námitky proti aktu v přenesené pravomoci, tento akt nevstoupí v platnost. Orgán, který vyslovuje námitky proti aktu v přenesené pravomoci, je odůvodní.

▼B

Článek 20

Prováděcí opatření technické povahy se stanoví postupem podle čl. 24 odst. 2.

▼M13

Článek 21

Komise může přijmout případná přechodná opatření, aby se usnadnil přechod ze stávajícího režimu na režim stanovený tímto nařízením. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 24 odst. 4.

▼B

Článek 22

Směrnice 92/65/EHS se mění takto:

1. V článku 10:

a) se zrušuje slovo „fretkami“;

b) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Pro obchod musejí psi, kočky a fretky splňovat požadavky článků 5 a 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003 ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS (*).

Osvědčení provázející zvířata musí rovněž potvrzovat, že 24 hodin před odesláním zvířat provedl veterinární lékař zmocněný příslušným orgánem klinické vyšetření, při němž se ukázalo, že jsou zvířata v dobrém zdravotním stavu a že jsou schopna snést přepravu do místa určení.

3. Odchylně od odstavce 2 se na psy, kočky a fretky při obchodu s Irskem, Spojeným královstvím nebo Švédskem vztahují podmínky stanovené v článcích 6 a 16 nařízení (ES) č. 998/2003.

▼B

Osvědčení provázející zvířata musí rovněž potvrzovat, že 24 hodin před odesláním zvířat provedl veterinární lékař zmocněný příslušným orgánem klinické vyšetření, při němž se ukázalo, že jsou zvířata v dobrém zdravotním stavu a že jsou schopna snést přepravu do místa určení.

_____

(*) Úř. věst. L 146, 13.6.2003, s. 1.“;

c) v odstavci 4 se za slovo „masožravců“ vkládají nová slova, která znějí:

„s výjimkou druhů uvedených v odstavcích 2 a 3“;

d) odstavec 8 se zrušuje.

2. V článku 16 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Pokud jde o kočky, psy a fretky, musejí být podmínky dovozu alespoň rovnocenné podmínkám stanoveným v kapitole III nařízení (ES) č. 998/2003.

Osvědčení provázející zvířata musí rovněž potvrzovat, že 24 hodin před odesláním zvířat provedl veterinární lékař zmocněný příslušným orgánem klinické vyšetření, při němž se ukázalo, že jsou zvířata v dobrém zdravotním stavu a že jsou schopna snést přepravu do místa určení.“

Článek 23

Po přijetí stanoviska Evropského úřadu pro bezpečnost potravin o nezbytnosti provádět sérologické testy předloží Komise do 1. února 2007 Evropskému parlamentu a Radě na základě získaných zkušeností a posouzení rizik zprávu doplněnou vhodnými návrhy pro určení režimu, který se od ►**M11** 1. července 2010 ◄ použije pro články 6, 8 a 16.

Článek 24

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s přihlédnutím k článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Lhůta uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES se stanoví na tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s přihlédnutím k článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Lhůta uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES se stanoví na patnáct dnů.

▼M13

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼**M13**

5. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a odst. 5 písm. b) a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Lhůty stanovené v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES jsou dva měsíce v případě odst. 3 písm. c), jeden měsíc v případě odst. 4 písm. b) a dva měsíce v případě odst. 4 písm. e).

▼**B**

Článek 25

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 3. července 2004.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA I

DRUHY ZVÍŘAT

ČÁST A

Psi

Kočky

ČÁST B

Fretky

ČÁST C

Bezobratlí (s výjimkou včel a korýšů), okrasné tropické ryby, obojživelníci, plazi.

Ptáci: všechny druhy (s výjimkou drůbeže, na kterou se vztahují směrnice Rady 90/539/EHS ([1]) a 92/65/EHS).

Savci: hlodavci a králíci domácí.

([1]) Směrnice Rady 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 303, 31.10.1990, s. 6). Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2001/867/ES (Úř. věst. L 323, 7.12.2001, s. 29).

▼**M15**

PŘÍLOHA Ia

Technické požadavky na identifikaci

Pro účely čl. 4 odst. 1 je standardním elektronickým systémem identifikace pasivní radiofrekvenční identifikační zařízení pouze pro čtení (transpondér), které

1) splňuje normu ISO 11784 a používá technologii HDX nebo FDX-B;

2) může být odečítáno čtecím zařízením slučitelným s normou ISO 11785.

▼M15

PŘÍLOHA Ib

Technické požadavky na očkování proti vzteklině (uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. b) bodě i))

Pro účely čl. 5 odst. 1 se očkování proti vzteklině považuje za platné, pokud jsou splněny tyto požadavky:

1) Očkovací látka proti vzteklině

   a) musí být očkovací látka jiná než živá modifikovaná očkovací látka a musí patřit do jedné z těchto kategorií:

      i) inaktivovaná očkovací látka o účinnosti alespoň jedné mezinárodní antigenové jednotky (norma WHO) nebo

      ii) rekombinantní očkovací látka exprimující imunizující glykoprotein viru vztekliny v živém vektoru viru;

   b) pokud je podávána v členském státě, musí mít registraci v souladu s

      i) směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků ([1]) nebo

      ii) nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky ([2]);

   c) pokud je podávána ve třetí zemi, musí splňovat alespoň požadavky stanovené v části C kapitoly 2.1.13 Příručky norem pro diagnostické testy a očkovací látky pro suchozemská zvířata Světové organizace pro zdraví zvířat (OIE), vydání z roku 2008.

2) Očkování proti vzteklině se považuje za platné pouze tehdy, pokud splňuje tyto podmínky:

   a) očkovací látka byla podána v den uvedený

      i) v oddíle IV pasu nebo

      ii) v příslušném oddíle veterinárního osvědčení, které zvíře provází;

▼M16

   b) datum uvedené v písmenu a) nesmí být dřívější než datum zavedení mikročipu nebo tetování uvedené:

      i) v oddíle III(2) nebo III(5) pasu nebo

      ii) v příslušném oddíle veterinárního osvědčení, které zvíře provází;

▼M15

   c) od dokončení očkovacího protokolu požadovaného výrobcem pro základní očkování v souladu s technickou specifikací registrace pro očkovací látku proti vzteklině v členském státě nebo ve třetí zemi, ve které se očkování provádí, jak je uvedeno v bodě 1 písm. b), musí uplynout nejméně 21 dní;

   d) dobu platnosti očkování, jak je předepsáno v technické specifikaci registrace pro očkovací látku proti vzteklině v členském státě nebo ve třetí zemi, ve které se očkovací látka podává, musí úřední veterinární lékař zanést do

      i) oddílu IV pasu nebo

([1]) Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 1.

▼**M15**

ii) příslušného oddílu veterinárního osvědčení, které zvíře provází;

e) přeočkování (booster) musí být považováno za základní očkování, pokud nebylo provedeno během doby platnosti předchozího očkování uvedené v písmenu d).

▼M9

PŘÍLOHA II

SEZNAM ZEMÍ A ÚZEMÍ

ČÁST A

IE Irsko

MT Malta

SE Švédsko

UK Spojené království

ČÁST B

Oddíl 1

a) DK Dánsko včetně GL – Grónska a FO – Faerských ostrovů;

b) ES Španělsko, včetně Baleárských ostrovů, Kanárských ostrovů, Ceuty a Mellily;

c) FR Francie, včetně GF – Francouzské Guyany, GP – Guadeloupu, MQ – Martiniku a RE – Réunionu;

d) GI Gibraltar;

e) PT Portugalsko, včetně Azor a Madeirských ostrovů;

f) jiné členské státy, než které jsou uvedeny v části A a písmenech a), b), c) a e) tohoto oddílu.

Oddíl 2

AD Andorra

CH Švýcarsko

▼M12

HR Chorvatsko

▼M9

IS Island

LI Lichtenštejnsko

MC Monako

NO Norsko

SM San Marino

VA Vatikánský městský stát

ČÁST C

AC ostrov Ascension

AE Spojené arabské emiráty

AG Antigua a Barbuda

AN Nizozemské Antily

AR Argentina

AU Austrálie

AW Aruba

BA Bosna a Hercegovina

BB Barbados

▼M10

———————

▼M9

BH	Bahrajn
BM	Bermudy
BY	Bělorusko
CA	Kanada
CL	Chile
FJ	Fidži
FK	Falklandy
HK	Hongkong

▼M12

———————

▼M9

JM	Jamajka
JP	Japonsko
KN	Svatý Kryštof a Nevis
KY	Kajmanské ostrovy

▼M14

LC	Svatá Lucie

▼M9

MS	Montserrat
MU	Mauricius
MX	Mexiko

▼M10

MY	Malajsie

▼M9

NC	Nová Kaledonie
NZ	Nový Zéland
PF	Francouzská Polynésie
PM	Saint Pierre a Miquelon

▼M10

———————

▼M9

RU	Ruská federace
SG	Singapur
SH	Svatá Helena
TT	Trinidad a Tobago
TW	Tchaj-wan

▼M17

USA	Spojené státy americké (včetně AS Americké Samoy, GU Guamu, MP Ostrovů Severní Mariany, PR Portorika a VI Amerických Panenských ostrovů)

▼M9

VC	Svatý Vincenc a Grenadiny
VG	Britské Panenské ostrovy
VU	Vanuatu
WF	Wallis a Futuna
YT	Mayotte